

### Iskustvo koje mijenja život

Nedjeljom nakon Uskrsa, koju katolička liturgijska tradicija naziva Bijela nedjelja – a odnedavna, odlukom bl. Ivana Pavla II. i Nedjelja božanskog milosrđa – završava Vazmena osmina. Liturgija nam time govori da nije dovoljan jedan dan da bi se proslavio Uskrs, već osam uzastopnih ponavljanja onih dana u kojima radosno ponavljamo usklike: Uskrsnu Gospodin doista ili Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo se i radujemo u njemu.

Da bi uskrsni usklik radosti mogao imati stvaran doticaj s našim životom, Isus mora prije svega doći do onih mrtvih dijelova našeg života gdje vlada mrak i tišina zapečaćenog groba. Tamo gdje uvidamo da smo slabi i grešni, nepovjerljivi i hladni – upravo tamo Isus želi doći. Velika je opasnost da Uskrs ostane na razini urođene religioznosti ili naučenog, ali praznog obreda, ukoliko njegov sadržaj i poruka ne dotaknu našu dubinu na iskustvenoj razini, konkretan život pojedinca i zajednice.

U današnjem evanđelju (Iv 20, 19-31) opisana su dva Isusova susreta s učenicima. Promotrimo najprije onaj prvi Isusov ulazak u dvoranu u kojoj su se učenici sakrili zbog straha od Židova. Isusovi učenici nisu bili nimalo pripravnici za vijest o uskrsnuću svoga Učitelja. Naprotiv, oni su u strahu, zaključani, ne žele imati posla ni s kim. Iza ovog stanja zatvorenosti Isusovih učenika skriva se dublja istina koja se tiče svih ljudi. Bog, pobjednik nad zlom, dolazi čovjeku ususret kada čovjek to ne očekuje. Bog dolazi preplašenom i izgubljenom čovjeku kojeg obuzima strah. Ne trebamo bježati od te činjenice straha, nego prihvatiti njegov pohod.

Naime, u ovoj zgodi možemo vidjeti i čovjekovu nedostojnost u odnosu prema Bogu koja nas često bespotrebno opterećuje. Nisam dostojan Božje milosti i svjetla, ali Boga to ne smeta. Jedino što se nalazi u njegovu milosrdnom srcu jest besplatna i bezuvjetna ljubav prema meni! To stanje zatvorenosti i straha postaje polazišna točka za novi život, za moj odgovor vjere na Isusovo ohrabrenje: „Mir vama!“ Zato razumijemo i odluku bl. Ivana Pavla II. da Bijelu nedjelju proglasi Nedjeljom božanskog milosrđa. Bog ne traži ništa drugo od svojih apostola nego da pogledaju u njega, da prihvate njegovu poruku ljubavi i milosrđa koja izvire iz proslavljenih rana na njegovu svetom i uskrsnom tijelu. Veličina Božjeg milosrđa nije u našoj spremnosti da je primimo, već u njezinoj snazi da nas promijeni i posveti.

Sveti Otac Benedikt XVI. prošle je srijede ovim riječima protumačio Isusov dolazak među

apostole: „Dragi prijatelji! I danas Uskrsli ulazi u naše kuće i u naša srca, usprkos tome što su vrata katkad zatvorena. Ulazeći daruje mir i radost, život i nadu, darove koje trebamo za svoje ljudsko i duhovno preporođenje. Jedino on može razvaliti ona grobna vrata koja čovjek često postavlja na vlastite osjećaje, vlastite odnose, vlastita ponašanja; vrata koja nose pečat smrti: podjele, neprijateljstva, mržnje, zavisti, nepovjerenja ravnodušnosti. Jedino on, Živi, može dati smisao životu i ponovno pokrenuti onoga koji je umoran i žalostan, koji je klonuo duhom i lišen nade."

Molimo danas da gledanjem i doticanjem Isusovih svetih rana naše svakodnevne ili prevladavajuće zatvorenosti u sebe i svoje probleme postanu plodno tlo za iskustvo koje mijenja život, koje dovodi do istine, radosti i mira.

Milosrdni Isuse, uzdam se u tebe i tvoju snagu da me po svojem milosrđu mijenjaš!

15.04.2012.

vlč.Borna Puškarić